

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

clxxxix [i.e. viii]. Alteratio est mutatio rei secundùm qualitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

pote propter intensas qualitates à facultate nutritiva insuperabilia , esse non possunt alimenta) & quidem attemperata alendo, sive similis cum nutriendo , & ei convenientis téperamenti ; unde quæ uni profunt, alteri sunt noxia. Alimentum proximum sanguine præditorum est sanguis , qualis (etsi coagulatus) etiam videtur esse medulla , à qua ossa nutriuntur. Sic ipse ventriculus potius sanguine , quam chylo nutritri censetur , quia & ad hunc exsudandum suas venulas habet , & sic materno sanguine ipse nutritus fuit , antequam ipse chylum conficeret. Quod verò obesi minus sanguinis habentes plus nutritantur , inde est , quod apud illos sanguis resolvatur in vapores , qui dein ulterius formantur in adipem.

VIII. ALTERATIO latè sumpta est motus ad qualitatem , seu mutatio rei secundùm qualitatem , qualiscunq; ea sit. Accepta strictius est motus ad solas qualitates habentes contrarium, (non tantum directè contrarium , qualis est nigredo respectu albedinis , sed & medio modo , qualis est viriditas respectu albedinis)

dinis) sensibiles, corruptivas, id est, dis-
poneates ad generationem & corruptionem.
Consistit & illa, non in productione ha-
rum qualitatum, sed in ipsa unitione earun-
dem cum subiecto ; hoc enim priusquam
illis unitur, non potest dici alteratum. Al-
teratio accepta strictius, per se loquendo
est successiva, ob resistentiam contrarii:
terminata vero ad qualitatem non haben-
tem contrarium, est ideo solùm succe-
siva, quia successivè partibus passi appli-
catur. Item ea per se loquendo est conti-
nua & sine interruptione. Arist. autem
negans, alterationem esse motum conti-
nuum, dicensque eos, qui dicunt rem
continuò altereri, rebus etiam perspicuis ad-
versari ; per rò *continuum* intelligit *per-*
petuum ; oppugnat enim eos, qui cen-
sebant, omnia perenni motu agitari, ne-
que ullo tempore sub ulla forma quies-
cere.

IX. INTENSIO qualitatum (suppono
enim nec quantitatem, cuius plures par-
tes nequeunt esse in eadem subiecti par-
te, nec relationem, ratione cuius præ-
cisè